

РЕШЕНИЕ

№ 639

гр. София, 05.02.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 17-ТИ СЪСТАВ, в публично заседание на четвърти ноември през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: РАДОСЛАВА Н. КАЧЕРИЛСКА

при участието на секретаря АНЕЛИЯ ИВ. ИВАНОВА
като разгледа докладваното от РАДОСЛАВА Н. КАЧЕРИЛСКА
Административно наказателно дело № 20221110207166 по описа за 2022 година

за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 58д, т. 1 и сл. от ЗАНН.

Образувано е по жалба от Б. Л. Л. срещу Наказателно постановление № 631726 F644346/12.04.2022 г., издадено от директора на дирекция „Обслужване“ при ТД НАП - гр. София, с което на жалбоподателя е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 800 лева на основание чл. 178 ЗДДС за нарушение на чл. 96, ал. 1 от ЗДДС.

В жалбата се твърди, че НП е незаконосъобразно и се претендира неговата отмяна. Излага се, че при издаване на НП са допуснати съществени процесуални нарушения, като не е описано достатъчно детайлно нарушението и не са изброени всички облагаеми доставки, които обуславят извода на наказващия орган за нарушение на чл. 96, ал. 1 ЗДДС. Сочи се, че не е установен произходът на средствата, получени от жалбоподателя чрез наложен платеж, нито дали те представляват облагаеми доставки по смисъла на ЗДДС. Според жалбоподателя не е установено категорично и дали той е бил действителният получател на сумите чрез наложен платеж или се касае за дублиране на имена. Оспорва се и извода, че Л. е осъществявал независима икономическа дейност.

В съдебното заседание жалбоподателят, редовно призован чрез своя процесуален представител, не се явява, като не се явява и адв. Н..

Въззиваемата страна - директора на дирекция „Обслужване“ при ТД НАП - гр. София, се представлява от юрисконсулт П, която оспорва жалбата и счита, че същата е

неоснователна, като моли НП да бъде потвърдено. Моли и за присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

След анализа на събраните по делото доказателства поотделно и в тяхната съвкупност и взаимна връзка съдът прие за установена следната фактическа обстановка:

Жалбоподателят Б. Л. Л. не бил регистриран по реда на чл. 96, ал.1 ЗДДС.

На 04.10.2021 г. била назначена проверка от служители на ТД на НАП София, при която били изискани справки от дружества, извършващи куриерски услуги относно дейността на жалбоподателя и получавани от него суми чрез наложен платеж. От жалбоподателя Л. също била изискана информация, като искането му било изпратено по електронен път и било получено от него на 07.10.2021 г., но същият не отговорил и не предоставил никакви данни или обяснения. На 22.11.2021 г. от „Спиди“ АД била получена справка за периода 01.10.2019 г. до 30.09.2021 г., видно от която жалбоподателят редовно получавал суми от различни лица чрез наложен платеж. От Спиди АД били представени и платежни документи с посочени номера на товарителници, с цитирани личните данни, включително и адреса на Б. Л. и носещи неговия подпис, чрез които същият е удостоверил получаването на описаните суми.

На 10.12.2021 г. документите били прегледани от служители на ТД НАП София, включително и св. П. В. на длъжност „главен инспектор по приходите“ в ТД НАП София. С оглед предоставената ѝ информация и като се запознала с товарителниците и разходните касови ордери, св. В. установила, че жалбоподателят реализира доход от електронна търговия на електроника /преносими компютри, батерии и части за тях/, като изпраща стоките чрез Спиди АД и получава заплащане за тях от потребителите чрез наложен платеж. Свидетелката установила, че получателите на стоките са с адрес в страната, което било отбелязано и на платежните документи.

Съгласно представената справка от Спиди АД, за периода 01.04.2020 г. – 31.03.2021 г. жалбоподателят Б. Л. е имал облагаем оборот над 50 000 лева за посочения период, а именно в размер на 63820.00 лева /неправилно изчислена от св. В. като 63850 лева/. Сумата е изчислена съобразно датата на изплащане на наложения платеж на Б. Л., като за месец април 2020 г. той е получил сумата от 5845.00 лева на 10 различни дати; за месец ноември 2020 г. – сумата от 16790.00 лева с 14 различни платежни документа; за месец декември 2020 г. – сумата от 10510.00 лева на 7 различни дати; а за месец март 2021 г. – сумата от 30675.00 лева с 16 отделни платежни документа на различни дати. За останалите месеци не са регистрирани получени наложени платежи от Спиди АД от жалбоподателя. По този начин, за периода от 01.04.2020 г. до 31.03.2021 г. жалбоподателят получил общо сумата от 63820.00 лева като заплащане за изпратени от него стоки отново чрез куриер, т.е. това е реализиран от него доход от дистанционни продажби на стоки на лица в страната. Лимитът от 50 000 лева /в актуалната редакция на чл. 96, ал.1 ЗДДС към онзи момент/ бил преминат през месец март 2021 г.

Въпреки така констатираното достигане на облагаем оборот над 50000 лева на 31.03.2021 г. а именно 63820 лева, жалбоподателят не подал заявление за регистрация по ЗДДС по чл. 96, ал. 1 от ЗДДС в срок до 07.09.2018 г. Такова заявление изобщо не било подадено от него.

Резултатите от проверката били отразени в Акт за регистрация по ЗДДС № 220422103987587/10.12.2021 г. по чл. 96, ал. 1 от ЗДДС, като на 08.03.2022 г. протоколът бил връчен на жалбоподателя. В акта е прието, че жалбоподателят е реализирал доходи от електронна търговия на стоки – черна техника., като продажбите са извършени в страната и заплащането е било чрез наложен платеж.

Въз основа на така установеното, на 01.03.2022 г. след дълго издирване на жалбоподателя, св. П. В. В. на длъжност „инспектор по приходите” в Национална дирекция по приходите при Териториална дирекция гр. София съставила акт за установяване на административно нарушение (АУАН) № F 644346/01.03.2022 г. В акта било установено, че жалбоподателят Б. Л., в качеството му на задължено лице по смисъла на чл. 3, ал.1 ЗДДС, не е подал заявление за регистрация по ЗДДС в законоустановения срок. В АУАН е прието, че нарушението е извършено на деня, следващ 07.04.2021 г., когато е изтекъл срокът, в който е трябвало да бъде депозирано заявлението, т.е. на 08.04.2021 г. в гр. София, като е установено при проверка на 10.12.2021 г. Св. В. преценила, че деянието представлява нарушение на чл. 96, ал. 1 ЗДДС. В акта е посочено, че за периода 01.04.2020 г. до 31.03.2021 г. жалбоподателят е реализирал облагаем оборот над 50 000 лева и е следвало да подаде заявление за регистрация до 07.04.2021 г.

АУАН е съставен в присъствието на свидетели на съставянето му, което е удостоверено с техните подписи, но в отсъствие на санкционираното лице. Покана за явяване на лицето за съставяне на акта му е изпратена на декларирания имейл адрес за кореспонденция с НАП, но същата не е получена от лицето, след като на същия имейл адрес по-рано е получено искането за предоставяне на документи. Освен това е изпратена покана по пощата с обратна разписка, но същата се е върнала с отбелязване, че лицето е непознато на адреса. На 02 и 10.02.2022 г. св. В. е посетила двукратно адреса на жалбоподателя, за което са съставени и съответните протоколи. При второто си посещение, тя разговаряла със сина на жалбоподателя, който я уведомил, че Б. Л. вече не живее на адреса, но отказал да се свърже с него.

АУАН бил връчен на жалбоподателя на 08.03.2022 г. В акта не са посочени възражения относно констатациите в него, като такива не са постъпили и в срока по чл. 44, ал. 1 ЗАНН.

Въз основа на АУАН № F 644346/01.03.2022 г. при пълна идентичност на описаното нарушение и приетата правна квалификация, било издадено обжалваното наказателно постановление на 12.04.2022 г., като на жалбоподателя на основание чл.178 ЗДДС била наложена глоба в размер на 800 лева, за нарушение на чл. 96, ал. 1 ЗДДС за това, че в качеството си на данъчно задължено лице по ЗДДС, след като е бил длъжен, не е подал заявление за регистрация по ЗДДС в законоустановения срок.

Видно от приложената към НП разписка, НП е връчено на жалбоподателя на 26.04.2022 г., като жалбата срещу него е изпратена по пощата до ТД НАП - София на 05.05.2022 г.

Приетата от съда фактическа обстановка по делото се установява от показанията на св. В., като и от събраните по делото писмени доказателства, приобщени към доказателствения материал по реда на чл. 283 НПК, които съдът кредитира изцяло, тъй като същите са непротиворечиви в своята цялост и изясняват фактическата обстановка по начина, възприет от съда. Съдът кредитира показанията на св. В., тъй като същите са непротиворечиви и достоверни, подкрепени от писмените доказателства по делото. От представените писмени документи несъмнено се установява, че жалбоподателят е реализирал доходи от търговия, като редовно е изпращал пратки до различни лица, след което е получавал суми от тях чрез наложен платеж. От изпратените от Спида АД документи се установява не само връзката между изпращането на стоките и получаването на сумите, но и датите на получаване на наложените платежи именно от жалбоподателя. Съдът намира доводът му за възможно дублиране на имената за неоснователен, тъй като в справката са изписани трите имена на жалбоподателя, неговия адрес, както и телефонен номер, а същият не оспорва и той да е полагал подписи в представените платежни документи – РКО. Адресът на получателите на стоките са също посочени в платежните документи, откъдето следва и че сделките са извършвани в страната. Жалбоподателят не се е възползвал от правото си да даде обяснения, нито да представи каквито и да е доказателства по време на данъчната проверка и в следствие пред съда, като обори твърденията на наказващия орган за вида на сделките и основанията за получаване на сумите. Няма данни и жалбоподателят да е обжалвал актът за регистрация по ЗДДС, в който са изложени твърдения и за конкретния вид търговска дейност, която е развивал.

Именно поради това съдът прие за правилен изводът, че жалбоподателят е данъчно задължено лице с облагаем доход над 50 000 лева за периода 01.04.2020 г. – 31.03.2021 г., като именно през март 2021 г. той е реализирал и най-големият си оборот и е преминал границата от 50 000 лева. Но въпреки това той не е подал заявление за регистрация по ЗДДС в законовия срок до 07.04.2021 г., а и след това, а е бил регистриран по инициатива на служителите на НАП.

При така установеното от фактическа страна, съдът направи следните правни изводи:

Жалбата срещу наказателното постановление е подадена в установения в чл. 59, ал. 2 ЗАНН срок, от надлежна страна, срещу акт, подлежащ на проверка, поради което се явява процесуално допустима.

Разгледана по същество, тя е неоснователна.

Съгласно разпоредбите на ЗАНН, в това производство районният съд следва да провери законността на обжалваното НП, т.е. дали правилно е приложен както процесуалния, така и материалния закон, независимо от основанията, посочени от жалбоподателя – арг. от чл. 314, ал.1 НПК, вр. чл. 84 ЗАНН. В изпълнение на това си правомощие съдът служебно констатира, че АУАН и НП са издадени от компетентните за

това административни органи съгласно чл. 3, ал. 1, т. 5 ЗНАП и съгласно представената Заповед от 25.08.2020 г., в предвидените в ЗАНН давностни срокове.

Изрично в заповедта в т. 1.2, б. „в“, е посочено, че НП по чл. 178 от ЗДДС се издават от директорите на дирекции „Обслужване“ в ТД на НАП, а съгласно т. 2.1. всички органи по приходите са компетентни да установяват нарушения по ЗДДС и да съставят АУАН.

Съдът намира, че е спазена и процедурата по издаване на АУАН в отсъствие на нарушителя, като същият е търсен многократно на известния му адрес, като от сина му е получена информация, че жалбоподателят не живее там. Поради това и актосъставителят е пристъпил към съставяне на акта в отсъствие на Л. с оглед спазването на срока по чл. 34, ал. 1 ЗАНН. Съдът намира, че в случая са били налице предпоставките на чл. 40, ал. 2 ЗАНН и не е допуснато процесуално нарушение при съставяне на акта.

Нарушението е подробно и ясно описано, посочено е кога установено и от кого. В акта и в НП е посочена точната дата на извършване на нарушението, като същата е правилно определена, а именно денят, следващ последния ден на срока за регистрация, т.е. 08.04.2021 г. Изрично в акта и в НП е посочено, че периодът, за който се е сформирал облагаемия оборот над 50 000 лева е от 01.04.2020 г. до 31.03.2021 г., като съответно срокът за подаване на заявлението за този облагаем период е до 07.04.2021 г. Следователно, нарушението се счита за извършено чрез бездействие в деня, следващ деня на изтичане на законовия срок, т.е. на 08.04.2021 г. В АУАН и НП ясно е посочено и кога е установено нарушението.

Съдът приема, че органът е узнал за нарушението едва след запознаване с подадените справки от компаниите, предоставящи куриерски услуги и по-специално Спиди АД, а именно 10.12.2021 г., поради което и не е нарушен срокът по чл. 34 от ЗАНН.

В контекста на изложеното съдът намира за неоснователни и възраженията на жалбоподателя, че в АУАН и НП не е описано нарушението по достатъчно ясен начин. На практика би било неизпълнимо да се изисква изброяване на всички облагаеми доставки за процесния период, особено при търговци с хиляди осчетоводени доставки на месец, като при липсата на фискално устройство и каквото и да е деклариране на сделките от страна на жалбоподателя, в случая съдът се е доверил на посочените облагаеми стойности в представените от Спиди АД справки. В случая в акта и НП е посочена каква е общата сума на облагаемия оборот за процесния период – 63850 лева, като съдът е установил, че същата е неправилно изчислена, а реалната сума като сбор от стойността на получените наложени платежи за периода е 63820 лева. Но разликата от 30 лева по никакъв начин не променя извода за осъществяване на нарушението и е пренебрежително малка, поради което и не е налице допуснато нарушение на правилата на чл. 57, ал. 1 ЗАНН.

Не е допуснато процесуално нарушение и при определяне на мястото на извършване на нарушението. Заявлението за регистрация може да бъде подадено по електронен път или в компетентната ТД на НАП, поради което мястото на извършване на нарушението е мястото, където волеизявлението на жалбоподателя за регистрация трябва да бъде получено – отдел „Регистрация“ към компетентната ТД НАП. Съгласно чл. 8, ал. 1 ДОПК компетентната

териториална дирекция на НАП е по постоянния адрес на местните лица – в настоящия случай – гр. София. Предвид характера на нарушението, мястото на извършването му е изводимо от самото описание на нарушението в акта и в НП.

Административнонаказващият орган е посочил кога именно е надхвърлен облагаемия оборот от 50 000 лева, а именно в края на месец март 2021 г. Ясно и недвусмислено в акта и в НП е отбелязано, че този оборот е достигнат и надхвърлен в периода 01.04.2020 г. – 31.03.2021 г., а от представените справки се установява, че 12-месечния оборот на жалбоподателя надхвърля лимита от 50 000 лева. Следователно е без значение конкретната дата, на която е достигнат оборота по чл. 96, ал. 1, т. 1 от ЗДДС и е възникнало задължението за регистрация по ЗДДС, след като несъмнено е установено, че за процесния период от 12 последователни месеца същият е бил надвишен. В този смисъл съдът намира за неоснователно и възражението на жалбоподателя, че са посочени два периода, които водят до объркването му. В НП ясно е посочено, че проверката е обхващала периода от 2019 до 2021 г., но при ангажирането на отговорността на жалбоподателя са взети предвид единствено получените от него суми в периода април 2020 – март 2021 г. При преглед на отразените в справката получени суми се установява, че до месец март 2021 г. жалбоподателят не е преминал лимитът от 50 000 лева в някой друг момент.

В настоящия случай правилно е ангажирана отговорността на жалбоподателя за неподаването на заявление за един конкретен отчетен период, за който са били налице предпоставките на чл. 96, ал. 1 от ЗДДС. В този смисъл следва да се има предвид, че законодателят е въвел задължението на нерегистрираните по ЗДДС субекти /независимо дали физически или юридически лица/ да правят ежемесечна преценка дали е достигнат минималния облагаем оборот от 50 000 лева за последните 12 месеца, като при достигането му, за тях възниква и задължението за регистрация, независимо дали това обстоятелство е осъществено за период точно от 12 месеца или за по-кратък период.

Дадената от наказващия орган правна квалификация на нарушението изцяло съвпада със словесното му описание, като правилно е определена и приложимата санкционна разпоредба.

Съставеният акт и издаденото НП вменяват на жалбоподателката извършване на нарушение на чл. 96, ал. 1 ЗДДС (в редакцията му след изм. с ДВ, бр. 104 от 2020 г., в сила от 1.07.2021 г.), съобразно който всяко данъчно задължено лице, установено на територията на страната, с облагаем оборот 50 000 лева или повече за период не по-дълъг от последните 12 последователни месеца преди текущия месец е длъжно в 7-дневен срок от изтичането на данъчния период, през който е достигнало този оборот, да подаде заявление за регистрация по този закон. В случая правилно актосъставителят и наказващият орган са съобразили, че срокът за подаване на заявлението е бил до 07.04.2021 г., следователно нарушението е извършено на 08.04.2021 г.

Правилото на чл. 96, ал. 1 ЗДДС е конкретизирано в чл. 73, ал. 1, изр. 1 ППЗДДС. Там се посочва, че всички данъчно задължени лица след изтичане на календарния месец са длъжни да определят за предходните 12 месеца преди текущия, облагаемият си оборот по

смисъла на чл. 96, ал. 2 от ЗДДС.

Безспорно жалбоподателят Л. се явява данъчно задължено лице по смисъла на чл. 3, ал. 1 ЗДДС. От представените справки и други писмени доказателства е несъмнено доказан и факта, че той е реализирал облагаем доход над 50 000 лева за периода 01.04.2020 г. – 31.03.2021 г., следователно за жалбоподателя е съществувало задължението по чл. 96, ал. 1, изр. 1 ЗДДС да подаде заявление за регистрация по ЗДДС в законоустановения 7-дневен срок, т.е. до 07.04.2021 г. Като не е сторил това в законовия срок, а и след него, жалбоподателят е извършил нарушение на чл. 96, ал. 1 от ЗДДС, в гр. София, на 08.04.2021 г. За това нарушение правилно е ангажирана и административната отговорност на Л. на основание чл. 178 ЗДДС.

Нарушението е извършено при непредпазлива форма на вината, тъй като жалбоподателят е бил длъжен да следи реализирания си оборот от сделки от разстояние и при достигането на лимита от 50000 лева за период най-много от 12 месеца, да подаде заявление по чл. 96 от ЗДДС. Той е могъл да установи кога е достигнат този оборот, тъй като е страна по всеки от договорите и е получавал сумите лично чрез наложен платеж.

Съгласно чл. 178 ЗДДС данъчно задължено по този закон лице, което е длъжно, но не подаде заявление за регистрация или заявление за прекратяване на регистрация в установените по този закон срокове, се наказва с глоба – за физическите лица, които не са търговци, или с имуществена санкция – за юридическите лица и едноличните търговци, в размер от 500 до 5 000 лв. В случая нарушител е данъчно задълженото лице, а именно санкционирания жалбоподател физическо лице. Поради това глобата на жалбоподателката правилно е определена в диапазона от 500 до 5 000 лева, като в случая е наложено наказание малко над минималния размер, а именно 800 лева. Съдът намира размера на наказанието за правилно индивидуализиран, като е взето предвид, че жалбоподателят изобщо не е декларирал своята търговска дейност и реализираните доходи от нея, с което фактически е нанесъл и щета на фиска. Освен това правилно наказващият орган е отчел и продължителния период след достигане на лимита по чл. 96, ал. 1 ЗДДС, в който жалбоподателят не е поискал регистрация по ЗДДС, а че това е сторено по служебен почин.

Съдът намира и че не са налице предпоставките за определяне на нарушението като маловажно по смисъла на чл. 28 от ЗАНН, като същото разкрива типичната обществена опасност при нарушенията по чл. 96, ал. 1 от ЗДДС. Посочените по-горе съображения относно пълното бездействие на жалбоподателя да декларира доходите си от търговска дейност, включително и по реда на ЗДДС, водят до извод за повишена обществена опасност на деянието. Прави впечатление използвания начин на предаване на стоките и получаване на плащанията чрез куриерски услуги, а не по банков път, което затруднява установяването на сделките и реализирания доход от тях. Действително, нарушението е извършено за първи път, но това е типично за този вид нарушения. Всички смекчаващи обстоятелства са взети предвид при определяне на санкцията към минималния размер, но те не са от такъв характер, че да изключват обществената опасност на извършеното.

При това положение съдът достига до извод, че е безспорно установено

извършването на нарушение на чл. 96, ал. 1 ЗДДС, за което правилно е ангажирана имуществената отговорност на жалбоподателя на основание чл. 178 ЗДДС. Наложенията глоба в размер на 800 лева съдът намира за справедливо определена съобразно правилата на чл. 27 от ЗАНН и достатъчна за постигане на целите на административното наказание.

По изложените съображения съдът прие, че НП следва да бъде потвърдено изцяло като правилно и законосъобразно.

С оглед изхода на делото се явява основателна и претенцията на процесуалния представител на НАП за присъждане на юрисконсултско възнаграждение на наказващия орган след потвърждаване на обжалваното НП. Съгласно разпоредбата на чл. 63д, ал. 3 от ЗАНН законът допуска присъждането на разноси, включително и за осъществено процесуално представителство на наказващия орган съгласно ал. 4. По делото като представител на НАП в проведените съдебни заседания е участвал юрисконсулт и съдът е потвърдил обжалваното НП. Съгласно чл. 27е от Наредбата за заплащане на правната помощ, издадена въз основа на законовата делегация по чл. 37 от ЗПП, възнаграждението за защита в производствата по ЗАНН е в размер от 80 до 150 лева. Съдът намира, че в случая производството не е с особена правна или фактическа сложност, като са проведени 2 съдебни заседания и се касае за едно типично санкционирано нарушение, поради което и следва да се присъди възнаграждение в размер на минималния предвиден от закона - 80 лева.

Мотивиран от горното и на основание чл. 63, ал. 2, т. 5 и ал. 9, вр. чл. 63д от ЗАНН, съдът

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА наказателно постановление № 631726 F644346/12.04.2022 г., издадено от директора на дирекция „Обслужване“ при ТД НАП - гр. София, с което на жалбоподателя Б. Л. Л. е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 800 лева на основание чл. 178 ЗДДС за нарушение на чл. 96, ал. 1 от ЗДДС.

ОСЪЖДА жалбоподателя Б. Л. Л. с ЕГН ***** да **ЗАПЛАТИ** на Национална агенция за приходите сумата от 80.00 лева, представляваща юрисконсултско възнаграждение.

Решението подлежи на касационно обжалване пред Административен съд -София град, в 14-дневен срок от получаване на съобщение, че решението е изготвено.

Съдия при Софийски районен съд: _____